

“Bogáncs, a pumi”

országos vers- mese és prózáíró pályázatot eredménye

amit a **Magyar Pumi Klub, mint a Hungarikum Pumi kutyafajta államilag kijelölt tenyésztőszervezete** hirdetett meg **Fekete István** születésének 120., a klub megalakulásának 20. évfordulója alkalmából **általános iskolások** részére

Zsúri: Nyulász Péter, író, elnök

Mary T. Csajághy, író

Döme Zsuzsa, író

Döme Barbara, író

Vers 6-9 éves korosztály

I.helyezett:

Csipkés Arnold: Fekete István

Az irodalomban jeleskedett,
regényt írt és verseket.
Nem ötöt s nem hetet,
nagyon sok műremeket.

Főszereplők az állatok,
mert tőlük sokat tanulhattok.
Jellemükből és tetteikből,
és az élet szebbé tételéből.

Meghalt már vagy ötven éve,
de tovább tündöklük a dicsősége.
Számos műve fennmarad,
de ez világosabb, mint a nap.

Az egyik nagy kedvenc,
Ravasz Vuk, a róka,
vidám, cseles, rafinált,
de az élet nem csak móka.

A másik pedig Bogáncs,
ő egy juhász pumi.
A sok kalandot bírja,
de a kolomp hazahívta.

II.helyezett:

Vermes Boglárka: Fergeteges kutyabuli

Élt egyszer egy pumika,
Sosem járt még buliban.
Kapott is egy meghívót,
Gyorsan oda kutyagolt.

Belépett a terembe,
Fülét máris hegyezte.
Felugrott a porondra,
Négy lábával mind ropta.

Táncolt, ugrált, nevetett,
Minden csontot megevett.
Farkát vígan csóválta,
Vahur, Csikasz csodálta.

Bogáncs jó barátja lett,
Vele kolbászt keresett.
A kamrában rá is találtak,
három szálát befaltak.

A tánctéren zűr kerekedett,
Hová Nyáú macska keveredett.
Az összes kutya ugatta,
A függönyre felfuttatta.

A karnisról az asztalra menekült,
Onnét gyorsan kifele került.
Boldog vonyítás lett a vége,
Ezzel zárult az ebek estélye.

III.helyezett:

Nagy Noel: Az én kutyám

Van egy kutyám pumi fajta,

Ki akar menni a szabadba.

Kimegyünk most pumi kutyám,

Játszunk majd sokat bizony ám!

Jó a meleg levegő,

Isten hozta a jó időt!

–Vau, vau játszunk gazdám?–

– Persze játszunk pumi kutyám.–

Gyere, gyere kutyuskám,

Repül már a botocskám!

Ha visszahozod ügyes vagy,

Velős csont a jutalmad!

–Csepereg az eső gazdikám!–

–Ideje indulnunk pumi kutyám!–

Vau, vau hazaértünk,

Szárítkozunk, törülközünk.

Jézus Mária!

Bejött egy macska a szobába!

Pumi kutyám megugatja,

A macska is iszkol haza.

Vers 10-14 éves korosztály

I.helyezett

Horeczki Lilla Hanna: Gombóc

Szaladt körbe, körbe

Csak futott szüntelen.

Sötéten cikázott végig,

Mint villám az égen.

Szeretett, szerettem.

Piros nyelve, mindig ott
lógott a levegőben.
Mint a légyapír az ablakban.
Keresett, kerestem.
Bújt, mint macska az ölemben.

Várt rám siettem.
Egyszer már nem várt,
Csak feküdt mozdulatlan.
Most már fentről vigyázz rendületlen.
A morcos, hűséges szőrpamacs.

II.helyezett:

Zöld Zalán: Vezér(el)Ő

Az ember a kutya legjobb barátja,
a kutya elhiszi majd, ha látja!

A kutyák dühösek voltak az emberekre,
mert vagy otthon fekszenek hemperegve,
vagy el vannak foglalva a munkájukkal,
s nem törődnek sajnós, a kutyájukkal.

Most hívták össze a kutyagyűlést,
ez okozta a nagy feltűnést!

Az elnök állt a mikrofon mögött,
s a készülék bekapcsológombjára bökött.

Azonban egy kutya közbeszólt -
Ő a pénzügyi miniszter volt -

„A gazdáink nem adnak nekünk elég csontot,
tegyünk a mondatunk végére pontot!” -

mondta a miniszter, s abbahagyta a beszédet.
De ebben a pillanatban jutott valami eszébe:

Hogy az ember kényeztette,
a szőrét fényeztette,
etette, itatta,
szebb lett az élete miatta!

A miniszter a mikrofontól egyre hátrébb állta,
s piroslott az arca, mint a málna.

„Kutyák! Emlékezzünk mit adtak nekünk az emberek!?”

Felzúgtak az óceánok, s a tengerek,
ahogy a kutya otthon szendereg
az életünk csakis így kerek!”

Ezt ő mondta, maga az elnök,
ki a szavaival egy hegyet is ellök!

A kutyák megértették biztató énekét,
én azonban elmondanám az elnök rövid történetét:

Juhász kutya, a birkákért felelő,
kis pumi, mint falkaterelő.

Egy napon sajnos elveszett.
Útja egy cirkusz porondjára vezetett,
de a kiskutyát onnan ellopták - s otthonától egyre messzebb került,
viszont nemsokára az arcára fény derült!

Vándorútja visszakanyarodott a szülőföldre,
lábát erősen odaszorította a fűhöz.

Újra hallotta a kolomp hívó szavát,
S örömeben ide-oda tekergette nyakát!

Megszökött, hogy visszatérhessen igazi gazdájához,
nem máshoz, mint az öreg juhászhoz.

Még most is ott lakik,
Csak a kutyakormányánál dolgozik.

Nemrég elnöknek választották,
Hogy jó "vezér" lesz belőle, tudták.

Bogáncs a pumi, mert hogy az elnök, a vezér ő volt
Kinyitotta száját és még egy szót szolt:

„Az ember a kutya legjobb barátja -
A kutya bizony elhitte, mert látta.”

III.helyezett:

Baczó Csenge Anna: Bodri

Sok –sok pici pad,

Szám szerint tizenhat.

Gyerekek ülnek sorba,

Kezüket magasba tartva.

Kati jelent éppen,

Vigyázban áll szépen.

Elhadarja, hogy már megint

Hát hiányzó van, szokás szerint.

Gyorsan visszafut a helyére.

Bevált, a hazugság megérte,

Mert, hogy csak ő tudta,

Hogy az iskolában van Dorka.

Ebben a percben nyílt az ajtó,

Dorka jött, s mögötte valami morgó,

Furcsa kaparászó valami

Egy cuki kóbor pumi.

Dorka! A tiéd?

Miért van itt? Miért?

Rögtön kikergették a teremből,

S másnap visszajött egyből.

Dorka se tudott semmit,

Hogy kié a kutya és mit keres itt.

Megesett rajta a szíve,

Hazavitte, megetette.

S a pumi Bodri néven,
Házőrző lett, már a héten.
Gazdáját iskolába kísérte,
A tanárnak sem volt ellenvetése.